

گران قیمت، او د بري کم احتمال

تېره اونۍ د نېشن اونيزي د افغانستان په اړه د يو شمېر امريکايي څارونکو نظرونه خپاره کړي ول. له هغو مقالو څخه يوه د سټيفن والت په قلم ليکل سوې وه. د امريکا په ټولنه او ليکوالانو کې په زياتېدونکې توگه د افغانستان د جنگ لپاره عام ولسي ملاتړ کمېږي. د امريکايي ټولني بنسټ، چپ، ليبرال، محافظ کاره، پخواني دپلوماتان او د خارج وزارت ځوان مامور ښاغلی هو گومان کوي چې په افغانستان کې دامريکايي عسکرو د اوږدې مودې پاته کېدل او هلته اضافه عسکر استول سم کار ندي. زياتره امريکايان فکر کوي چې جنگ اوږدېږي، تلفات زياتېږي، او د جنگونو لگښت اقتصاد خراب کړی او خزانه يې تشه توره کړېده. پدې مقاله کې زياته توجه د جنگ بشري او اقتصادي لگښتونو ته سوې ده. بل دا چې په امريکا کې د عمومي افکارو يوه بېلگه هم ده. په امريکا او اروپا کې د عامه افکارو نوي سروې ښيي چې د افغانستان د جنگ په ارتباط خلک ستړی او شکمن سوي دي. همدې مسلي د ښاغلي اوباما پر تصميم نيولو باندې هم اغېزه بڼدلې ده، او د تصميم کار يې ځنډنی او ټکنی کړی دی. همدا سبب دی چې رپبليکن او نور مخالفان ښاغلي اوباما په ټکنيتوب او نه قاطعيت باندې تورنوي. د جمهوررييس اوباما په حزب کې مخالفت د رپبليکن په پرتله زيات سوې دی. مقاله د اکتوبر پر ۲۱ مه د نېشن په ويب سايت کې خپره سوې ده، او قريب ټوله ترجمه سوېده.

د افغانستان په باب تصميم نيول د جنگ د قيمت په اړه ژور تفکر ته اړتيا لري. دغه راز، د بري د احتمالي گټلو په باب هم بايد پوره سوچ وسي.

مور پوهېږو چې قيمت به ډېر گران او جگ وي. د ۲۰۰۱ راهيسې، متحده ايالاتو د افغانستان پر جنگ باندې څه د پاسه ۲۲۳ بيلونه ډالره لگوي دي، او د جگړې کلنی لگښت څه نا څه ۵۶ بيلونه ډالرو ته رسېږي، خو واقعي قيمت به لا جگ او گران وي، ځکه پدې قيمت کې د پوځي وسايلو استهلاك، د متقاعدو او ټپي عسکرو مصارف، او په جنگ پورې مربوط نور لگښتونه شامل ندي. تر ټولو مهمه خبره دا ده چې تر اوسه پورې څه د پاسه ۸۵۰ عسکر وژل سوي او په زرهاوو نور کاري ټپي سوي دي.

بده لا دا چې بري ته نژدې سوي لا هم نه يو. د اوباما حکومت اعتراف کوي چې چلنجونه «دارونکي» دي، او (د امريکا د پرمختگ لپاره مرکز) وروستی خو البته د جنگ د دوام طرفداره رپوټ وايي کاميابي لاسته راوړل «د متحده ايالاتو اوږدې مداخلې ته اړتيا لري، او امريکا مجبوره ده چې د ملي امنيت ټول منابع پکار واچوي. او دا کار به اقلا لس کاله وغواړي.» دغه راز، په افغانستان کې بری دا هم ايجابوي چې داسې پوليس او پوځ جوړ سي چې د افغانستان حکومت به يې په مالي لحاظ د چلولو او تمويل توان ونلري، مانا داچې کابل به تر ابدې پورې د متحده ايالاتو چاندو او مرستو ته اړ وي.

مطلب دا چې: په افغانستان کې پاته کېدل به ډېر نور امريکايي عسکر د مرگ گوله کړي، خو بېشماره ملکي افغانان به هم سټ سي، او په سلهاوو بيلونه ډالره به نور هم مصرف سي.

مگر ايا د افغانستان د معاملي احتمالي گټه په تاوان ارزې؟ جمهوررييس اوباما وايي مور بايد اجازه ور نه کړو چې افغانستان يوځل بيا «د القاعدې پداسې خوندي مرکز بدل سي چې له هغه ځايه به د امريکايانو د وژولو بندوبست کېږي.» خو په افغانستان کې د طالبانو ماتول د القاعدې د خنثی کولو کلي او د حل لاره نده. حقيقت دا دی که چېرې په افغانستان کې د حکومت او ملت جوړولو هڅې او چارې زموږ تر اټکل او توقع لا ښې سمبال سي، د افغانستان حکومت به بيا هم د هېواد پر ډېرو سيمو باندې محدود حاکميت ولري، او د القاعدې د حجرو د بيا راخوټېدو مخنيوی به ونه کړای سي.

بلخوا، القاعده دخپلو حملو او دسيسو لپاره پراخو سيمو او مجهزو اډو ته اړتيا نلري؛ ځکه څه چې القاعده ضرورت ورته لري هغه د نړۍ په گوټ گوټ کې امن کورونه او د شهيدانو بلقوه کاروانونه دي. د القاعدې «کلون» همدا اوس په يمن، سوماليا، او نورو ځايونو کې گرځي راگرځي. نو بيا، په افغانستان کې د القاعدې د مشرانو لپاره د «ټيټ ځايونه» نه پرېښودل به د القاعدې مرگاني خطر ونه کم نه کړي. که چېرې القاعده زموږ اصلي اندېښنه وي، نو په افغانستان کې جنگ په زياتېدونکې توگه يو حماقت دی.

دپاڼو شمېره: له ۱ تر ۲

لنډه داچي زموږ د بري لپاره احتمال ډېر کم دی. د حامد کرزي حکومت فاسد، بي کفايته، او د اصلاحاتو په مقابل کې حساسيت لري. طالبان په پاکستان کې د سبب ځايونه لري او کولای سي چې د محلي خلکو په مينځ کې پټ سي. همدا واقعيت هغوی ته ددې چانس ورکوي چې زموږ زني را وټري. پاکستان له ډېر وخت راهيسې د طالبانو تر شا ولاړ وو، او اوس يې هم مطمئن ملگري دی. زموږ اروپايي ملگري له جنگه بېزاره سوي دي، او د وتلو لاري چاري لټوي. هر څونه ډېر عسکر چې افغانستان ته استوو، په هغه اندازه د افغانانو په مسايلو کې زياته مداخله کوو، هر څونه ډېر چې د بهرني اشغالگرانو شکل او رنگ اخلو، په هغه اندازه به د سخت مقاومت سره مخامخ کېږو. نو بيا، د متحده ايالاتو د بري لپاره تمه ډېر کمه ده.

له نيکه مرغه، له افغانستانه به د امريکا د عسکرو رايستل القاعده غښتلي نه کړي. که چيري طالبانو يو ځل بيا قدرت ترلاسه کړ، هغوی به يې دې نتيجه ته رسېدلي وي چې د اسامه بن لادن ورتگ به د هغوی لپاره ډېر خطرناکه وي. مگر که چيري هغه ورسې، يو وچي ته محاط او وروسته پاته افغانستان به پر امريکا باندي د حملې لپاره مناسب ځای نه وي. همدا سبب وو چې د سپټمبر د يوولسمې دسيسه په هامبورگ جرمني کې وتړل سوه. که چيري د القاعدې مشران مجبوره وي چې په يوځای کې پټ وي، زموږ لپاره تر بل ځای افغانستان ډېر ښه او په کټه دی.

حقيقت دا دی چې دوی مجبوره دي چې په يوځای کې پټ سي، خو افغانستان به د پټېدو لپاره مناسب ځای نه وي. بن لادن تر سپټمبر پخوا تر يوه حده پوري په افغانستان کې ازاد تگ راتگ او عمليات کول، ځکه متحده ايالاتو د هغه پر خلاف پوره جنگ نه وو اعلان کړی. خو اوس هغه ورځي ولاړې اوختمي سوي. طالبان به ونه کړای سي چې بن لادن د متحده ايالاتو د کومندو عسکرو، توغنديو، او درونز طيارو په مقابل کې وساتي. هغه او قاتل ملگري به يې مجبوره وي چې مدام په يوه مصون کې خپ ناست وي، له همدې سببه به د طالبانو کاميابي د بن لادن موقعيت ټينگ نه کړي.

لنډه داچي په افغانستان کې د متحده ايالاتو بری به القاعده ختمه نه کړي، او هم به له هغه هېواده د راوتلو شرايط لا خطرناکه نه کړي. نو که چيري د افغانستان د جنگ نتيجه د القاعدې پر خطر باندي چندان اغېزه نلري، لازمه نده چې د امريکايانو ويني او خزانه هلته عبث او ضايع سي.

د اوباما لپاره تصميم نيول بايد اسانه وي، ځکه د جنگ لگښت ورځ په ورځ زياتېږي، گټي يې خورا کمې دي، او د بري احتمال يې هډونکاري نه. که چيري بناغلي اوباما همدا مطلب امريکايانو ته تشرېح کړي، او ورته ووايي چې د راوتلو وخت دی، اکثره به ورسره موافقه وکړي.